

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้มี ความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาว่า ภูมิหลังทางครอบครัว (Family Background) ในสถานศึกษาทางการสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อายุของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว การหารายได้ช่วยครอบครัวของเด็ก ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ประเภทที่อยู่อาศัยของเด็ก ประเภทผู้ปกครองที่เด็กอาศัยอยู่ควย จำนวนสมาชิกในบ้าน จำนวนพี่น้องรวมบิดามารดา อายุพี่น้องรวมบิดามารดา ลำดับที่ในครอบครัว การมีบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยง และการมีพี่น้องต่างบิดาหรือมารดา ของเด็กในระดับประถมศึกษาตอนปลายนั้นจะมีผลเกี่ยวข้องกับแตกต่างกันอย่างไรระหว่าง เด็กมีปัญหาทางการเรียนและความประพฤติกัยกับ เด็กไม่มีปัญหาทางการเรียนและความประพฤติกัย โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ๒ ชุด ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา กับแบบสัมภาษณ์บิดามารดาเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยนี้เป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายจำนวน ๑๐๐ คน ที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน ๑๑ โรงเรียน ที่ได้จากรายชื่อ โรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ เด็กเหล่านี้ได้จากการเลือกโดยตรงของครูประจำชั้นตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในเกณฑ์การเลือก เด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา กลุ่มละ ๕๐ คน หลังจากติดต่อกับทางโรงเรียนแล้วประมาณ ๑ สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เด็กที่โรงเรียนพร้อมทั้งนักเด็ก เพื่อไปสัมภาษณ์บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่บ้าน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ระเบียบวิธีทางสถิติแบบไคสแควร์ (Chi-Square) แบบทดสอบค่าซี (z-Test) และแบบทดสอบมัชฌิมฐาน (Median Test) ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบว่าภูมิหลังทางครอบครัวแต่ละด้านเกี่ยวข้องกับเด็กมีปัญหาทางการเรียนและความประพฤติกัยของเด็กเพียงใด

๖ ๖
 ขอคนพบ

๑. ภูมิหลังทางครอบครัวในค่านสถานะภาพทางการสมรสของบิดาพบว่า บิดามารดาของเด็กมีปัญหาอยู่รวมกัน (๗๐ %) น้อยกว่าบิดามารดาของเด็กไม่มีปัญหา (๘๔%) และบิดามารดาของเด็กมีปัญหาแยกกันอยู่ (๑๔ %) มากกว่าบิดามารดาของเด็กไม่มีปัญหา (๖ %)
๒. ภูมิหลังทางครอบครัวในค่านประเภทบุคลิกที่เด็กอาศัยอยู่พบว่า เด็กมีปัญหาอาศัยอยู่กับบิดามารดา (๖๒ %) น้อยกว่าเด็กไม่มีปัญหา (๘๐ %)
๓. ภูมิหลังทางครอบครัวในค่านรายได้ของครอบครัวพบว่าครอบครัวเด็กมีปัญหา มีรายได้ประมาณ ๘๐๐ บาท น้อยกว่าครอบครัวเด็กไม่มีปัญหาซึ่งมีรายได้ประมาณ ๑๐๕๐ บาท
๔. ภูมิหลังทางครอบครัวในค่านอายุของบิดา พบว่า บิดาเด็กมีปัญหาที่มีอายุน้อยกว่าบิดาเด็กไม่มีปัญหา ๖ ปี ๑ เดือน (บิดาเด็กมีปัญหาอายุ ๔๖ ปี ๕ เดือน บิดาเด็กไม่มีปัญหาอายุ ๕๒ ปี ๑๐ เดือน)
๕. ภูมิหลังทางครอบครัวในค่านอายุของมารดา พบว่า มารดาเด็กมีปัญหาที่มีอายุน้อยกว่ามารดาเด็กไม่มีปัญหา ๕ ปี ๑ เดือน (มารดาเด็กมีปัญหาอายุ ๔๐ ปี ๒ เดือน มารดาเด็กไม่มีปัญหาอายุ ๔๕ ปี ๓ เดือน)
๖. ภูมิหลังทางครอบครัวในค่านอายุของพี่น้องร่วมบิดามารดาพบว่า พี่น้องร่วมบิดามารดาของเด็กมีปัญหาที่มีอายุน้อยกว่าพี่น้องร่วมบิดามารดาของเด็กไม่มีปัญหา ๒ ปี ๕ เดือน (พี่น้องร่วมบิดามารดาเด็กมีปัญหาอายุ ๑๔ ปี ๕ เดือน พี่น้องร่วมบิดามารดาเด็กไม่มีปัญหาอายุ ๑๖ ปี ๑๐ เดือน)
๗. ภูมิหลังทางครอบครัวในค่านความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา พบว่า บิดามารดาเด็กมีปัญหาที่มีความสัมพันธ์รักใคร่กันดี (๓๗.๑๔ %) น้อยกว่าบิดามารดาเด็กไม่มีปัญหา (๖๖.๖๗ %) บิดามารดาเด็กมีปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทะเลาะกันบางครั้ง (๕๑.๔๗%) มากกว่าบิดามารดาเด็กไม่มีปัญหา (๒๕.๕๗ %) และบิดามารดาเด็กมีปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทะเลาะกันทุกวันหรือเกือบทุกวัน (๑๑.๔๓ %) มากกว่าบิดามารดาเด็กไม่มีปัญหา (๔.๗๖%)

๘. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร พบว่า เด็กมีปัญหาที่มีความรู้สึกว่ามีบิดารัก (๗๓.๓๓ %) น้อยกว่าเด็กที่ไม่มีปัญหา (๕๑.๓๐ %) และเด็กมีปัญหาที่มีความรู้สึกว่ามีบิดาไม่รัก (๑๑.๑๑ %) มากกว่าเด็กที่ไม่มีปัญหา (๐ %)

๙. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านลำดับที่ในครอบครัว พบว่า เด็กมีปัญหาเป็นบุตรคนโต (๑๔ %) มากกว่าเด็กที่ไม่มีปัญหา (๔ %) และเด็กมีปัญหาเป็นบุตรคนเล็ก (๒๖ %) น้อยกว่าเด็กที่ไม่มีปัญหา (๔๐ %)

๑๐. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา พบว่า เด็กมีปัญหาที่มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๕.๐๒ คน เด็กไม่มีปัญหามีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๕.๖๒ คน

๑๑. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านจำนวนสมาชิกในบ้าน พบว่า ครอบครัวเด็กมีปัญหาที่มีสมาชิกในบ้าน ๕.๕๔ คน ครอบครัวเด็กไม่มีปัญหามีสมาชิกในบ้าน ๕.๐๑ คน

๑๒. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านการมีบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยง พบว่า เด็กมีปัญหาที่มีบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยง (๒๔ %) มากกว่าเด็กที่ไม่มีปัญหา (๑๔ %)

๑๓. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านการมีพี่น้องต่างบิดาหรือมารดา พบว่า เด็กมีปัญหาที่มีพี่น้องต่างบิดาหรือมารดา (๒๐ %) มากกว่าเด็กที่ไม่มีปัญหา (๑๔ %)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีข้อน่าสังเกตดังนี้

ภูมิหลังทางครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการมีปัญหาของเด็กที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑, .๐๕ และ .๐๑ ได้แก่ อายุของบิดา อายุของมารดา อายุที่พี่น้องร่วมบิดามารดา ความลำดับ และเชื้อโคไประมาณ ๕๐ %, ๕๐ %, ๕๐ % และ ๕๐ % ว่าการมีปัญหาของเด็กขึ้นกับรายได้ของครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร ตามลำดับ ซึ่งได้ผลใกล้เคียงและสอดคล้องกับการวิจัยที่ไคมีผู้ทำไว้แล้วดังนี้

ภูมิหลังทางครอบครัวในค่านอายุของบิดาได้ผลใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ คร. เอสตีฟาเนีย อัลดาบา-ลิม^๑ กล่าวคือ บิดาของเด็กวัยรุ่นที่มีปัญหา มีอายุน้อยกว่า บิดาของเด็กวัยรุ่นที่ไม่มีปัญหา ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ส่วนบิดาของเด็กที่มีปัญหาของ การวิจัยนี้มีอายุน้อยกว่าบิดาของเด็กที่ไม่มีปัญหาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ และภูมิหลัง ทางครอบครัวในค่านอายุของพี่น้องร่วมบิดามารดาได้ผลตรงกับผลการวิจัยของ คร. เอส- ตีฟาเนีย อัลดาบา-ลิม^๒ เช่นกัน คือ พี่น้องร่วมบิดามารดาของเด็กที่มีปัญหามีอายุน้อยกว่า พี่น้องร่วมบิดามารดาของเด็กที่ไม่มีปัญหาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ อายุเฉลี่ยของพี่น้อง ร่วมบิดามารดาของเด็กวัยรุ่นที่เป็นปัญหาและอายุเฉลี่ยของพี่น้องร่วมบิดามารดาของเด็ก มีปัญหาทางด้านการเรียนและความประพฤติเป็น ๑๔ ปี ๙ เดือน และ ๑๔ ปี ๕ เดือน ส่วนพี่น้องร่วมบิดามารดาของเด็กวัยรุ่นที่ไม่มีปัญหา และพี่น้องร่วมบิดามารดาของเด็กไม่มี ปัญหาทางด้านการเรียนและความประพฤติเป็น ๑๖ ปี ๘ เดือน และ ๑๖ ปี ๑๐ เดือน ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าอายุเฉลี่ยของพี่น้องร่วมบิดามารดาที่มักจะทำให้เด็กมีปัญหา ประมาณ ๑๔ - ๑๕ ปี และอายุเฉลี่ยของพี่น้องร่วมบิดามารดาที่อาจไม่ก่อให้เกิดปัญหา แก่เด็กประมาณ ๑๖ - ๑๗ ปี และการวิจัยนี้ยังได้ขอคนพบว่ามารดาของเด็กที่มีปัญหา มี อายุน้อยกว่ามารดาของเด็กที่ไม่มีปัญหาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ซึ่งเป็นข้อค้นพบที่แตก- ต่างจากขอคนพบของ คร. เอสตีฟาเนีย อัลดาบา-ลิม^๓

ภูมิหลังทางครอบครัวในค่านรายได้ของครอบครัวได้ผลเช่นเดียวกับผลการ วิจัยของ นาง สุพัทรา สุภาพ นางสาว ศิริพร หลิมศิริวงศ์ และ โคลเตอร์^๔ คือ

^๑ Estefania Aldaba-Lim. op.cit., p.129.

^๒ Ibid., p.141.

^๓ Ibid., p.129.

^๔ ภูรายละเอียด บทที่ ๒ หน้า ๗

การมีปัญหาของเด็กเนื่องมาจากทางบ้านมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ซึ่งการวิจัยนี้ได้พบว่า รายได้ของครอบครัวเชื่อได้ประมาณ ๕๐ % ว่าเกี่ยวข้องกับปัญหาของเด็ก นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่าปัญหาของเด็กเนื่องจากขาดเรียนเป็นประจำทุกสัปดาห์โดยมิได้เจ็บป่วยนั้นมีเหตุผลมาจากการที่เด็กต้องหารายได้ช่วยครอบครัว ดังนั้น จึงแสดงให้เห็นแน่ชัดว่าฐานะทางเศรษฐกิจต่ำเกี่ยวข้องกับการมีปัญหาด้านการเรียนและความประพฤติของเด็กและยังเกี่ยวข้องกับภูมิหลังทางครอบครัวด้านความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร (เชื่อได้ประมาณ ๕๐ %, ๕๐ % และ ๕๐ % ตามลำดับ) ที่เป็นเช่นนี้เพราะทั้งบิดาและมารดาของเด็กมีปัญหาต้องรับภาระหนักในด้านการประกอบอาชีพ ดังจะเห็นได้ว่าบิดาและมารดาของเด็กมีปัญหาที่อาชีพรับจ้างมากกว่าบิดามารดาของเด็กไม่มีปัญหา (ดูตารางที่ ๗ หน้า ๒๔) คือ บิดาของเด็กมีปัญหาและบิดาของเด็กไม่มีปัญหามีอาชีพรับจ้างร้อยละ ๖๐.๐๐ และ ๔๑.๓๐ มารดาของเด็กมีปัญหาและมารดาของเด็กไม่มีปัญหามีอาชีพรับจ้างร้อยละ ๒๗.๖๖ และ ๒๐.๔๑ ซึ่งอาชีพรับจ้างที่บิดามารดาของเด็กประกอบอยู่นั้นเป็นอาชีพที่ต้องใช้ทั้งแรงงานและเวลา อันเป็นเหตุให้บิดามารดาของเด็กมีปัญหาเกิดความเหน็ดเหนื่อย หรือมีอาการขุ่นมัวและไม่มีเวลาใกล้ชิดกับเด็ก ทำให้เด็กไม่ได้รับการเอาใจใส่เท่าที่ควร ขาดความอบอุ่น หรือมีปมค้อย เด็กจึงเกิดความรู้สึกว่าบิดามารดาเฉยเมย ไม่รัก หรือเข้มงวด (ดูตารางที่ ๑๕ หน้า ๓๖) อนึ่งจำนวนสมาชิกในบ้านและจำนวนพี่น้องของเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ และเชื่อได้ประมาณ ๕๐ %, ๕๐ % และ ๕๐ % ตามลำดับว่าความสัมพันธ์ทั้ง ๓ ด้านข้างต้นเกี่ยวข้องกับการมีปัญหาของเด็ก นับว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยของเชลเดนและอิลีนอร์ กลูค (Sheldon and Elenor Glueck) ที่ว่าการมีปัญหาของเด็กขึ้นกับสภาพการณ์ต่างๆ ภายในบ้านมากกว่าจำนวนสมาชิกในบ้าน

ภูมิหลังทางครอบครัวทางด้านการศึกษาและอาชีพของมารดาเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็ก **เชื่อได้ประมาณ ๑๐%** จากตารางที่ ๘ หน้า ๒๘ จะเห็นว่าบิดาของเด็กที่มีปัญหาและไม่มีปัญหามีการศึกษาในระดับต่ำ คือ มีบิดาเด็กที่มีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ ๑ ร้อยละ ๑๗.๗๘ และ ๒๖.๐๘ มีบิดาเด็กที่มีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๔ ร้อยละ ๕๑.๑๑ และ ๓๘.๑๓ ตามลำดับ แสดงว่าระดับการศึกษาเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็กน้อย ทั้งตรงกับความเป็นจริงที่บิดาของเด็กทั้ง ๒ กลุ่มมักจะไม่สนใจในเรื่องการศึกษาของตนและบุตร มีความต้องการเพียงให้บุตรได้รับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาเท่านั้น ทั้งบิดามารดาขาดเหตุจูงใจและประสบการณ์ทางด้านการศึกษาเพราะตนเองไม่เคยได้รับการศึกษาชั้นสูงมาก่อนจึงไม่ทราบแนวทางของการศึกษาชั้นสูง อนึ่ง ฐานะทางเศรษฐกิจยากจนทำให้บิดามารดาไม่สามารถส่งบุตร เข้ารับการศึกษาในชั้นสูงได้เพราะการศึกษาชั้นสูงจำเป็นต้องลงทุนมาก และใช้เวลานานกว่าจะเรียนสำเร็จ นอกจากนี้ จากตารางที่ ๗ ยังแสดงให้เห็นลักษณะอาชีพของบิดาและมารดาของเด็กทั้งสองกลุ่มเป็นอาชีพที่ไม่ต้องใช้ความสามารถจึงอาจมีผลทำให้บิดามารดาขาดความกระตือรือร้นในการเพิ่มพูนความรู้ให้ตนเองและไม่เห็นความสำคัญต่อการที่เด็กจำเป็นต้องได้รับการศึกษาสูงกว่าบิดามารดา

ข้อเสนอแนะ

๑. เนื่องจาก โรงเรียนมีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ทุกด้านให้แก่เด็กตลอดจนทำหน้าที่อบรมสั่งสอนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ โรงเรียนจึงจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาทุกปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะปัญหาทางด้านการเรียนและความประพฤติของเด็กก่อนที่เด็กจะกระทำผิดขั้นรุนแรง ดังนั้นเมื่อโรงเรียนตระหนักแล้วว่ามีผลทางครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็กแม้จะเป็นเพียงปัญหาที่เพิ่งเกิดขึ้นและไม่ร้ายแรง โรงเรียนจึงควรจะได้จัดให้ครูและบุคลากรที่มีการติดต่อกัน อาจจะควรวินิจฉัยตั้งสมาคมครูผู้ปกครอง เพื่อเป็นสื่อกลางในการติดต่อกันระหว่างครูกับผู้ปกครอง หรือครูไป

เยี่ยมบ้านเด็ก เพื่อโรงเรียนและบ้านจะได้มีความใกล้ชิดและมีความเข้าใจซึ่งกันในการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของเด็กและการแก้ไขปัญหาก็จะได้รับการสำเร็จยิ่งขึ้น ถ้าโรงเรียนจะจัดให้มีบริการแนะแนวโดยมีครูที่มีความสามารถในด้านการแนะแนวทำการแนะแนวทั้งต่อตัวเด็กและผู้ปกครอง ครูแนะแนวที่ทำหน้าที่ใดก็จะต้องศึกษานักเรียนหลังทางครอบครัวของเด็กเพื่อจะได้นำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาให้ถูกต้องที่สุด พร้อมทั้งจัดให้มีการติดตามผลการแนะแนวที่ให้แก่เด็กและครอบครัวทุกราย นอกจากจะจัดบริการแนะแนวแล้วทางสมาคมครูผู้ปกครองควรจัดการศึกษาผู้ใหญ่ด้วยการให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ แก่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง เช่น ความรู้ทางด้านจิตวิทยา เศรษฐศาสตร์ และวิชาชีพ โดยเน้นหนักไปในแง่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของผู้เป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เป็นการช่วยยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจให้ดียิ่งขึ้นอันเป็นวิธีที่จะช่วยแก้ไขปัญหาลูกหลานด้านการเรียนและความประพฤติได้ช่วย เพราะการวิจัยนี้ได้พบว่า รายได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาของเด็กในระดับสูง (ดูตารางที่ ๔ หน้า ๓๐) นอกจากนี้ยังทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความรู้ในการแก้ไขปัญหาลูกหลานได้ถูกต้องมากขึ้น ถ้าโรงเรียนขาดวิทยากรที่จะให้ความรู้ก็อาจขอความร่วมมือจากกรมประชาสงเคราะห์ ศูนย์เยาวชน ศูนย์สุขภาพจิต หรือสถาบันอื่น ๆ ให้จัดส่งวิทยากรมาบรรยายตามโปรแกรมที่โรงเรียนจัดไว้

๒. ปัญหาทางครอบครัวบางด้านที่ครูไม่สามารถแก้ไขได้ตามลำพัง ก็ควรขอความช่วยเหลือจากนักสังคมสงเคราะห์

๓. มีโรงเรียนเทศบาลหลายโรงที่จัดการสอนแบบ ๒ ผลัด เด็กจึงมีเวลารว่างมาก อาจทำให้ใช้เวลาว่างไปในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ได้ โรงเรียนจึงควรสอนให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และได้รายได้พิเศษจากการใช้เวลาว่างด้วย เช่นสอนประดิษฐ์เครื่องใช้ ทำอาหาร พร้อมทั้งหาสถานที่จำหน่ายให้ด้วย

๔. จัดกิจกรรมที่สนองความต้องการของเด็ก เช่น เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวก็แนะนำให้ฝึกหัดทางด้านพลศึกษา เพื่อจะได้แสดงออกในรูปของการใช้กำลังกาย

๕. ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมในเรื่อง ภูมิหลังทางครอบครัวของเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง เพื่อจะได้นำผลมาเปรียบเทียบกับภูมิหลังทางครอบครัวของเด็กที่มีฐานะทาง

เศรษฐกิจต่ำ และยังเป็นหลักฐานหรือข้อพิสูจน์ที่ช่วยยืนยันว่าภูมิหลังทางครอบครัวด้านใดบ้างที่มีส่วนเกี่ยวข้องของการมีปัญหาของเด็กไม่ว่าเด็กจะมีฐานะทางเศรษฐกิจเช่นไรและภูมิหลังด้านนั้น ๆ เกี่ยวข้องกับการมีปัญหาของเด็กมากน้อยเพียงไร และควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารคากับโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับเด็กในโรงเรียน เพื่อให้เห็นถึงความร่วมมือและการติดต่อระหว่างบิดามารคากับครูว่าอยู่ในลักษณะใด ตลอดจนช่วยให้ครูทราบลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างเด็กในโรงเรียนว่าเป็นไปในลักษณะใด จะมีผลเกี่ยวข้องของการมีปัญหาของเด็กใดหรือไม่ อันจะมีผลทำให้ครูเข้าใจ และสามารถแก้ปัญหาให้เด็กได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากโรงเรียนจะพยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าว ของเด็กด้วยการขอความร่วมมือจากที่บ้านแล้ว สถาบันที่จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว ของเด็กควรจะร่วมมือกับที่บ้าน และทางโรงเรียนแก้ไขปัญหาดังแต่เด็กเริ่มมีปัญหาคือการศึกษาภูมิหลังทางครอบครัวของเด็กโดยจัดเจ้าหน้าที่ไปเยี่ยมบ้านเด็ก เพื่อนำสาเหตุของการเกิดปัญหาแก้ไขและจัดการช่วยเหลือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่กรมประชาสงเคราะห์ได้ทำอยู่แล้ว เช่น ส่งเคราะห์ครอบครัวที่ยากจน ให้ทุนการศึกษาแก่เด็กยากจน จะยิ่งบรรลุผลสำเร็จมากขึ้นถ้านักสังคมสงเคราะห์จะได้ศึกษาถึงภูมิหลังทางครอบครัวของเด็ก เพราะจะทำให้ นักสังคมสงเคราะห์เข้าใจเด็กและลักษณะครอบครัวที่จะทำให้เด็กมีปัญหาได้ เนื่องจากการวิจัยนี้ได้ออกพบว่าภูมิหลังทางครอบครัวเกี่ยวข้องกับการมีปัญหาของเด็ก ดังนั้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยไม่ศึกษาถึงภูมิหลังทางครอบครัวของเด็กเป็นวิธีแก้ไขที่ไม่ถูกต้องและไม่เกิดประโยชน์ต่อตัวเด็กและครอบครัวของเด็กในระยะยาว